

การบริหารจัดการบริการสาธารณะเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ในเขตเทศบาล
ตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา
Public Service Management for Enhancing the Quality of Life of Citizens in
Ban Mai Subdistrict Municipality, Mueang District, Nakhon Ratchasima Province

ผิน ปานขาว¹ ศศิมาพร สร้อยกระโทก²
Phin Pankhaw, Sasimapron Sroykratoke

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารจัดการบริการสาธารณะเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา 2) ศึกษาระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมาเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง 400 คน เครื่องที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test แบบ Independent samples) และ การทดสอบค่าเอฟ (F-test -one way ANOVA)

ผลการวิจัย พบว่า

1. การบริหารจัดการบริการสาธารณะที่มีอิทธิพลต่อการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากหาน้อย ดังนี้ ลำดับแรกได้แก่ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน รองลงมาได้แก่ ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ด้านการสานต่อแนวทางพระราชดำริ ด้านการพัฒนาเมือง ด้านการพัฒนาสาธารณสุข และด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการพัฒนาการเกษตร ด้านการท่องเที่ยวและการกีฬา ศาสนาวัฒนธรรม ประเพณี และด้านการพัฒนาการศึกษา ตามลำดับ

2. ระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากหาน้อย ดังนี้ ลำดับแรกได้แก่ ด้านจิตใจ รองลงมาได้แก่ ด้านความเป็นอิสระ ด้านความเชื่อส่วนบุคคล ด้านสุขภาพกาย ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม ตามลำดับ

คำสำคัญ (Keywords) : การบริหารจัดการบริการสาธารณะ; คุณภาพชีวิตของประชาชน;
เทศบาลตำบลบ้านใหม่

Abstract

This research aimed to study 1) the management of public services to improve the quality of life of people in Ban Mai Subdistrict Municipality, Mueang District, Nakhon

Received: 2026-03-11 Revised: 2026-06-19 Accepted: 2026-06-21

¹ อาจารย์ประจำคณะรัฐประศาสนศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา Lecturer of Faculty Public Administration, Nakhonrathasima College. E-mail: ajamphin@hotmail.com

² อาจารย์ประจำคณะรัฐประศาสนศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา Lecturer of Faculty Public Administration, Nakhonrathasima College. E-mail: nammon2503@gmail.com

Ratchasima Province, and 2) the its level of quality of life of people This was quantitative research with a sample size of 400 people. A structured Likert-scale questionnaire was used to gather data from participants. The statistical methods used for data analysis included percentage, mean, standard deviation, t-test (Independent samples t-test), and F-test (one-way ANOVA).

The research results showed that:

1. The overall influence of the public service management on improving the quality of life of people in Ban Mai Subdistrict Municipality, Mueang District, Nakhon Ratchasima Province, was at a high level. Based on the mean scores across all dimensions, the aspects were ranked in descending order as follows: infrastructure development, safety of life and property, good governance, continuation of royal initiatives, urban development, public health development, conservation of natural resources and the environment, agricultural development, tourism and sports, religion, culture and traditions, and educational development.

2. The level of quality of their life was also studied. Overall, the life quality was high. Based on the mean scores across all dimensions, the aspects were ranked in descending order as follows: mental well-being, independence, personal beliefs, physical health, social relationships, and the environment.

Keywords: Public Service Management; Quality of Life; Ban Mai Subdistrict Municipality

บทนำ (Introduction)

การให้บริการสาธารณะโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นภารกิจสำคัญที่มีผลโดยตรงต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ จึงจำเป็นต้องมีการวางแผนเป้าหมายเพื่อช่วยกำหนดทิศทางการบริการสาธารณะในท้องถิ่นให้มีคุณภาพดีและตอบสนองความต้องการของทุกภาคส่วนมากขึ้นให้เป็นเป้าหมายสำคัญและความคาดหวังในการให้บริการสาธารณะในประเทศและท้องถิ่นบริการสาธารณะที่ดีจะช่วยสร้างการเติบโตและสร้างความสุขสมบูรณ์ให้กับชีวิตของประชาชนและสร้างงานให้กับคนในท้องถิ่น โดยการกระจายอำนาจนั้นเป็นการกำหนดนโยบายหรือมาตรการในการแบ่งแยกหรือควบคุมอำนาจในการปกครอง โดยวางหลักการว่าท้องถิ่นต้องมีความเป็นอิสระและสามารถปกครองตนเองได้ภายใต้ขอบเขตที่กฎหมายกำหนด เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม ความเสมอภาค และการควบคุมอำนาจให้เป็นระบบ นอกจากนี้การกระจายอำนาจยังส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการภายในท้องถิ่นตนเอง ในการคิด การวางแผน และการตัดสินใจของรัฐ ซึ่งนโยบายการกระจายอำนาจมีความสำคัญอย่างมากในการสร้างสังคมอย่างยั่งยืน (พัชรีย์ สีโรรส และคณะ, 2556: 89-90)

ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2560 พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2554 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2549 และกฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ระบุอำนาจหน้าที่และขยายขอบเขตประเภทและรูปแบบบริการสาธารณะที่ท้องถิ่นสามารถจัดทำได้ ขณะเดียวกันแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้

มีการระบุถึงการถ่ายโอนภารกิจบริการสาธารณะของส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปดำเนินการ และรูปแบบการจัดบริการสาธารณะที่สามารถจัดทำได้อีกด้วย อย่างไรก็ตามที่ผ่านมาการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทยยังใช้รูปแบบบริการสาธารณะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการเองในทุกขั้นตอน และยังมีข้อจำกัดในการใช้รูปแบบบริการสาธารณะอื่นๆ เช่น กิจการพาณิชย์ สหกรณ์ การร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (PPPs) ขณะเดียวกันประเภทบริการสาธารณะที่ท้องถิ่นดำเนินการยังขาดความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างและจัดหาบริการสาธารณะใหม่ ๆ ที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนทั้งที่มีสาเหตุจากข้อจำกัดทางกฎหมายและจากศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอง ดังนั้น การยกระดับบริการสาธารณะของไทยย่อมหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่ต้องทำให้ท้องถิ่นสามารถจัดบริการสาธารณะในประเภทและรูปแบบที่หลากหลายยิ่งขึ้น (วุฒิสภา ต้นไชย, 2559 อ้างถึงใน พงษ์ศักดิ์ เพชรสถิต และคณะ, 2568: 3)

เทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ ทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐาน การสาธารณสุข การส่งเสริมอาชีพ และการพัฒนาชุมชน ดังนั้นการศึกษาปัจจัยการบริหารจัดการบริการสาธารณะที่มีอิทธิพลต่อการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน รวมถึงการศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะในการพัฒนาการให้บริการสาธารณะ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้หน่วยงานสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงการบริหารจัดการและพัฒนาการให้บริการสาธารณะให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

จากเหตุผลดังกล่าวมาข้างต้น การวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการบริการสาธารณะเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน จึงมุ่งศึกษาในประเด็นระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน และศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการบริการสาธารณะในเขตเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการบริการสาธารณะและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ให้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการบริการสาธารณะเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

1. ขอบเขตของการวิจัย

1.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ตัวแปรตาม ประกอบด้วย บริหารจัดการบริการสาธารณะเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. 2566-2570 ประกอบด้วย 1) ด้านการสานต่อแนวทางพระราชดำริ 2) ด้านการพัฒนาการศึกษา 3) ด้านการพัฒนาการเกษตร 4) ด้านการพัฒนาเมือง 5) ด้านการพัฒนาสาธารณสุข 6) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน 7) ด้านการท่องเที่ยว ศาสนาวัฒนธรรม ประเพณี และกีฬา 8) ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี 9) ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน และ10)

ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คุณภาพชีวิตของประชาชน ประกอบด้วย 1) ด้านสุขภาพกาย 2) ด้านจิตใจ 3) ด้านความเป็นอิสระ 4) ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม 5) ด้านสิ่งแวดล้อม 6) ด้านความเชื่อส่วนบุคคล (The WHOQOL Group (1994: 24-56)

ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ

1.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 19,082 คน (เทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา, 2569) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการคำนวณ โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Yamane (1973) ที่ระดับความคลาดเคลื่อน 0.05 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 392 คน เพื่อให้การวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงเพิ่มกลุ่มตัวอย่าง เป็น จำนวน 400 คน

1.3 ขอบเขตด้านพื้นที่ คือ เขตเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

1.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา เดือน ธันวาคม 2568 ถึงเดือนมีนาคม 2569

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือหลักที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaires) ซึ่งมีทั้งหมด 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด ชนิดให้เลือกตอบ (Checklists)

ตอนที่ 2 การบริหารจัดการบริการสาธารณะเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการบริการสาธารณะที่มีอิทธิพลต่อการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้จัดเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง ในพื้นที่ เขตเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ที่ได้รับคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย พร้อมทั้งเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเองกลับคืนครบทุกฉบับ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ การบริหารจัดการบริการสาธารณะที่มีอิทธิพลต่อการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

ผลการวิจัย (Research Results)

การวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการบริการสาธารณะที่มีอิทธิพลต่อการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา มีผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนกลุ่มตัวอย่างในเขตเทศบาลตำบลบ้านใหม่ พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 247 คน คิดเป็นร้อยละ 61.75 และรองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 153 คิดเป็นร้อยละ 38.25

อายุ ส่วนใหญ่มีอายุ 41-50 ปี จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 รองลงมา มีอายุมากกว่า 50 ปี จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 อายุ 31-40 ปี จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.25 และอายุ 20-30 ปี จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 21.75

ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 31.00 รองลงมา มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.50 มีระดับการศึกษาปวส./อนุปริญญา จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 และมีระดับการศึกษาประถมศึกษา/มัธยมศึกษา จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50

อาชีพ ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 27.25 รองลงมา มีอาชีพค้าขาย จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 21.75 มีอาชีพราชการ/พนักงานรัฐ จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 21.25 มีอาชีพอื่น ๆ จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.25 และมีอาชีพเกษตรกร จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50

2) ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับการบริการสาธารณะเทศบาลตำบลบ้านใหม่

การบริหารจัดการบริการสาธารณะเพื่อการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา การบริหารจัดการในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านสามารถจัดอันดับตามค่าเฉลี่ยได้ดังนี้ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ด้านการสานต่อแนวทางพระราชดำริ ด้านการพัฒนาเมือง ด้านการพัฒนาสาธารณสุข และด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการพัฒนาการเกษตร ด้านการท่องเที่ยว ศาสนาวัฒนธรรม ประเพณี และกีฬา และด้านการพัฒนาการศึกษาตามลำดับ

3) ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของประชาชน

คุณภาพชีวิตประชาชนในเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา พบว่าภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านสามารถจัดอันดับตามค่าเฉลี่ยได้ดังนี้ ด้านจิตใจ ด้านความเป็นอิสระ ด้านความเชื่อส่วนบุคคล ด้านสุขภาพกาย ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

1. การบริหารจัดการบริการสาธารณะเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชาดา แป้นคัมภีร์ (2563: 84-94) พบว่าโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ เทศบาลสุรนารีแผนปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนระบบการผลิตสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมคุณภาพสูง รวมถึงการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน ที่คล้ายคลึงกับองค์การบริหารส่วนตำบลศาลาลัย 2. ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิระยุทธ ศิลากิริมย์ และคณะ (2564: 109-110) พบว่า ประชาชนให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ เทศบาลตำบลสุรนารี มีการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการตระหนักรู้เพื่อให้ประชาชนใช้น้ำประปาอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด 3. ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปาริชาติ ละดาไส และคณะ (2566: 348-361) พบว่า การส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะของท้องถิ่นที่มีต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน ด้านการวางแผน

การส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรม เพื่อให้ประชาชนมีอาชีพ มีรายได้เพียงพอ ต่อการดำรงชีพ เช่น โครงการตลาดสินค้าเกษตร ตลาดนัดสินค้าชุมชน การรวมกลุ่มอาชีพ

2. คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า 1. ด้านจิตใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ขวัญใจ ทองศรี (2564: 325-337) พบว่า คุณภาพชีวิตของบุคคลจะต้องพัฒนาโดยเริ่มต้นจากปัญหาที่ศึกษา เข้าใจและเปิดใจยอมรับกับการพัฒนาตนเอง ให้เกิดความพร้อมเพื่อการเรียนรู้ตลอดถึงการเปลี่ยนแปลงที่ต้องเกิดขึ้นทางด้านจิตใจ ที่จะส่งผลต่อร่างกาย ไปจนถึงสังคมและสิ่งแวดล้อมได้ แล้วจึงทำให้สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข 2. ด้านความเป็นอิสระ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐกัญญ์ อ่องเอื้อ (2564: ก) พบว่า ด้านร่างกาย ที่มีความคิดเห็นอันดับสูงสุด คือ รู้สึกเป็นอิสระที่ไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่น มีระดับความคิดเห็นในระดับดีมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะประชาชนในเทศบาลตำบลบ้านใหม่ ได้ให้ความสำคัญกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ในชุมชน การเข้าไปมีส่วนร่วมของทุกคนในชุมชน ประชาชนจึงพอใจกับการช่วยเหลือจากทุกคนในชุมชน มีความพึงพอใจต่อการดำรงชีวิต ความสามารถในการทำงาน รวมถึงการได้รับอิสระเสรีในการเข้าถึงบริการสาธารณะต่างๆ ของทางเทศบาลตำบลบ้านใหม่ 3. ด้านความเชื่อส่วนบุคคล และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐฐาพร พุ่มไสว และพิเศษ ชัยดิเรก (2567: 173-183) พบว่า การบริการสาธารณะ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิต ของประชาชน การเพิ่มรายได้และลดต้นทุนของประชาชน ช่วยให้ประชาชนมีความสามารถในการใช้จ่าย เพื่อการดำรงชีวิตที่ดีขึ้น ส่งผลให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจในครัวเรือน

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย (Research Knowledge)

การวิจัยครั้งนี้ทำให้เกิดองค์ความรู้ว่า การบริหารจัดการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีผลโดยตรงต่อการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยเฉพาะด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดต่อการดำรงชีวิตและการเข้าถึงบริการต่าง ๆ ของประชาชน นอกจากนี้ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี การรักษาความปลอดภัย และการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นยังช่วยส่งเสริมคุณภาพชีวิตด้านจิตใจ ความเป็นอิสระ และความพึงพอใจในการดำรงชีวิต อีกทั้งการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืนจำเป็นต้องบูรณาการการบริการสาธารณะในทุกมิติรวมกับการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการบริหารจัดการเพื่อให้ประชาชนได้รับบริการอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ด้านสุขภาพกายหรือด้านร่างกาย ควรมีการประชาสัมพันธ์ด้านการส่งเสริมสุขภาพให้แก่ประชาชนในชุมชนอย่างทั่วถึง การเรียนรู้และป้องกันและการปฏิบัติเกี่ยวกับโรคติดต่อใหม่ ๆ รวมไปถึงการจัดกิจกรรมด้านการดูแลสุขภาพ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้น

1.2 ด้านจิตใจ ควรมีการสนับสนุนให้เกิดความเท่าเทียมกันลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมในชุมชน ส่งเสริมกิจกรรมสร้างความผ่อนคลายและลดความเครียดในการทำงาน เช่นการจัดกิจกรรมทางศาสนา การปฏิบัติธรรม หรือกิจกรรมดนตรีและศิลปะบำบัดในสวนสาธารณะของชุมชน

1.3 ด้านความเป็นอิสระ การส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีบทบาทในการแสดงความคิดเห็นมากขึ้น เช่นด้านการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น การทำประชาคมหมู่บ้าน การสนับสนุนให้ชุมชนมีอำนาจในการบริหารจัดการตนเอง เพื่อสร้างความรู้สึกรู้จักเจ้าของและมีอิสระในการกำหนดทิศทางการพัฒนาตนเอง

1.4 ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ควรมีการเสริมสร้างความผูกพัน ความร่วมมือ และความสามัคคีภายในชุมชนให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น รวมถึงการเพิ่มพื้นที่ส่วนกลางเพื่อการปฏิสัมพันธ์ เช่น ศูนย์เรียนรู้ชุมชน ลานกิจกรรมอเนกประสงค์ หรือมุมพักผ่อนในสวนสาธารณะ เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ได้มีโอกาสทำความรู้จัก แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและสร้างมิตรภาพระหว่างกันมากขึ้น

1.5 ด้านสิ่งแวดล้อม ควรพัฒนาระบบบริหารจัดการขยะมูลฝอย เพิ่มจุดบริการจัดเก็บขยะให้ครอบคลุมพื้นที่ชุมชน การเพิ่มและปรับปรุงพื้นที่สีเขียวในการวางแผนเชิงรุกในการปลูกต้นไม้รอบชุมชน ริมถนนสายหลัก การพัฒนาสวนสาธารณะให้มีความร่มรื่น สะอาด และปลอดภัย เพื่อให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสอดส่องดูแล รักษาความสะอาด และร่วมกันจัดการทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นของตนเองอย่างยั่งยืน

1.6 ด้านความเชื่อส่วนบุคคล ควรสร้างความเข้าใจและยอมรับในความหลากหลายในด้านความเชื่อและวัฒนธรรมซึ่งเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนสังคมที่ประชาชนอาศัยอยู่ เพื่อให้อยู่ในหลักความถูกต้อง ไม่ให้เกิดความงมงาย ที่อาจส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนและคนในสังคมส่วนร่วมได้

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรขยายขอบเขตการศึกษาไปยังพื้นที่หรือหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยและนำไปสู่การพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการบริการสาธารณะที่เหมาะสมในแต่ละบริบท

2.2 ควรใช้วิธีการวิจัยที่หลากหลาย เช่น การวิจัยเชิงคุณภาพหรือการวิจัยแบบผสมผสาน เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกและสะท้อนความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้อย่างรอบด้าน

2.3 ควรศึกษาผลกระทบของการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการให้บริการสาธารณะ เพื่อพัฒนาแนวทางการใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน

เอกสารอ้างอิง (References)

- ขวัญใจ ทองศรี. (2564). คุณภาพชีวิตที่ดีตามแนวพุทธจิตวิทยา. *วารสาร มจร มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์*. 7(2): 325-337.
- ณัฐกัญญ์ อ่องเอื้อ. (2564). *คุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลเมืองบ้านสวน จังหวัดชลบุรี*. งานนิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ณัฐภาพร พุ่มไส และพิเศษ ชัยดิเรก. (2567). แนวทางการส่งเสริมการให้บริการสาธารณะเพื่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภายใต้ระบบราชการ 4.0. *วารสารสหวิทยาการสังคมศาสตร์และการสื่อสาร*. 7(1): 173-183.
- เทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา. (2569). *ข้อมูลประชากร*. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: https://www.tambonbanmai.go.th/data.php?content_id=6 สืบค้นเมื่อ 2 มกราคม 2569.
- ปาริชาติ ละดาไส กนกกาญจน์ คำบุญชู ศรสวรรค์ รามบำเพ็ญ ศิริประภา รอดแก้ว และ โชติ บดีรัฐ. (2566). การส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะของท้องถิ่นที่มีต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน. *Journal of Modern Learning Development*. 8(4): 348-361.

พงษ์ศักดิ์ เพชรสถิต ธนพันธ์ คู่เดชาเศรษฐกุล และปณพร ชมภูผิว.(2568).การส่งเสริมและพัฒนาบริการ
สาธารณะที่มีต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกระทิง ตำบลหนอง
กระทิง อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์. **วารสารการวิจัยประยุกต์. มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.**
4(2): 1-10.

พัชรี สีโรรส บรรเจิด สิงคะเนติ ถวิลวดี บุรีกุล อัมพร อารังลักษณ์ มานวิภา อินทรทัต. (2556). **ตัวชี้วัดหลัก
ธรรมาภิบาลและการประยุกต์ใช้ในสังคมไทย.** กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.

พิระยุทธ ศิลาภิรมย์ บุญเหลือ บุบผามมาลา สุรัชย์ ชูคง และวนิดา ณ ลำพูน. (2564). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการ
บริหารจัดการของเทศบาลนครอุดรธานี **วารสารวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย.** 11(3) 109-120.

สุชาติา แป้นคุ้มญาติ (2563) ประสิทธิภาพการจัดการการให้บริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การ
บริหารส่วนตำบลศาลาล้อย อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ **วารสารวิชาการการจัดการ
ภาครัฐและเอกชน.** 2(2): 84-94.

The WHOQOL GROUP.(1994). Development of the WHOQOL: Rationale and Current Status.
International Journal of Mental Health. 23(3): 24-56.

Yamane,T. (1973). **Statistics: An Introductory Analysis.** 3rd ed. New York: Harper & Row.